

CARTES DELS LECTORS

Moltes casualitats

Hí ha un conte molt famós que parla del país de les meravelles, i algun dia Espanya sortirà en algun relat més real que fantàstic com el país de les casualitats. Dijous passat, una vegada més, es va fer pública una sentència que deixa ben galdós el PP i tota la seva cort. I només un parell d'hores després que comencés una macrooperació policial a Catalunya a la recerca de suposades proves de malversació o desviació de fons cap al procés.

Casualitat? I tant! Qui ho pot dubtar? Només per curiositat, quantes en portem, de casualitats?

AGUSTÍ VILELLA I GUASCH
Cambrils

Fer rendible la tensió

És estrany que l'irredemptisme català sigui tan inconscient. No s'adona que una desobediència sense una base social incontestable no solament causarà sofriment als protagonistes (presos), no solament causarà un mal social incalculable (divisió civil, explosió del sistema escolar). També justificarà, amb el suport de no pocs catalans, la provincialització de Catalunya.

Després de la investidura de Quim Torra, les manifestacions en contra s'han multiplicat. Les veus preocupades han crescut. Han crescut perquè els hiperventilats, en lloc d'iniciar el camí de la reconciliació, continuen pel camí de la provocació. Han crescut perquè Carles Puigdemont i els seus volen rendibilitzar la tensió. Sense pensar en les víctimes. Ho trobo imperdonable.

Jo, i molts, quan veiem els llaços grocs i escoltem les declaracions inflamades, pensem que no sembla lògic que es demani la llibertat dels presos al mateix temps que es persisteix en les causes que van ocasionar el seu empresonament. A molts ens semblaria més lògica la via de la legalitat perquè sabem que situats tots en ella, el drama dels presos es pot resoldre.

M. MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Barcelona

¿Educación para todos?

En los tiempos que corren, ir a la universidad no es una opción viable para todos los estudiantes. Los precios de las universidades públicas se han disparado un 40% en los últimos ocho años. Estudiar se ha convertido en sinónimo de trabajo, pues son muchos los estudiantes que no tienen los medios económicos para permitirse el lujo de estudiar sin tener que trabajar. Compaginar estudios universitarios y trabajo se convierte en una ardua tarea por la que muchos jóvenes pasan.

Antes se hablaba de ninis; ahora no nos queda más remedio que ser sisis con los precios públicos establecidos.

Y yo me pregunto: ¿es una educación para todos?

ALBA HIDALGO MORENO
Sant Andreu de la Barca

La depresión juvenil

El Barómetro Juvenil señala que el 21,6% de los jóvenes sufre depresión moderada o grave. También indica el aumento de la

Avui al web de 'La Vanguardia' Imprescindibles

NATURAL On van a parar els globus? Un globus pot trigar fins a sis mesos a biodegradar-se, encara que aquest temps augmenta si està en contacte amb l'aigua marina.

'TELEVISIÓ' Sandra Barneda i sis presentadors més de TV que s'han desafiat amb Men's Health. Aquests rostres coneguts de la pantalla alta van canviar la seva imatge.

BARCELONA El carreu commemoratiu amb el qual es va inaugurar la construcció del barri del Congrés el 1953 encara perviu al peu d'un dels edificis d'habitatges.

'VIAJES' Nou racons de fotografia per gaudir de Malta. Postals que retraten el país més petit i un dels més sorprenents de la Unió Europea.

La foto del lector Amb mala herba

Podeu enviar les vostres fotografies a cartes@lavanguardia.cat. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. La Vanguardia es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

ansiedad, el sentimiento de fracaso (19,3%) y como al 88% de los jóvenes les preocupa su imagen.

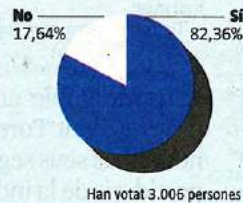
Trabajo en una granja escuela por la que pasan cada año 18.000 niños y confieso que nunca como ahora había visto tantas carencias emocionales (baja autoestima, aceleración, miedos, desconfianza). De hecho, hemos inaugurado dos actividades, "el laberinto de la ansiedad", para ayudar a entender a niños de sólo 8 años lo que les pasa, y "el circuito de la

frustración", ya que el 30% de los niños que nos llegan nunca se han frustrado y necesitan saber cuál es su respuesta emocional ante una frustración, pues no saberlo les crea miedo e inseguridad.

Detectamos que algo estaba cambiando en los chavales en el 2002, por lo que empezamos a usar nuevas herramientas, como las de la educación emocional, que sabemos que funcionan cuando Irina, de 6 años, nos dice: "Ahora sé que era el miedo el que

Enquesta Moció de censura

Veieu encertada la decisió del PSOE de presentar una moció de censura?

f Basta de corruptos, basta de ladrones con el pueblo. Moción de censura ya contra el PP.
Ernesto Rey

f No has ganado ningunas elecciones, Pedro. Convoca elecciones, anda.
Asmodus Torrent

f Si tuvieran un poco de vergüenza se tendrían que largar a sus casas.
Celia Gómez Domínguez

f Rivera no quiere un gobierno con los independentistas que apoyan la moción del PSOE.
Pedro Martín Duque

Massa plàstic

De tots es sabut l'ús i l'abús que s'està fent del plàstic, especialment en els establiments en què es dispensen productes de neteja o alimentaris. En aquests llocs la carn acostuma a anar envasada en safates que, per la seva mida, omplen ràpidament la bossa de la brossa del plàstic. També les aigües minerals van embotellades amb aquest material, tant en garrafes com en ampolles.

Deixar el plàstic al contenidor groc no sempre significa que es pugui reciclar, ni donar-li una segona vida, ni revitalitzar-lo sense cap impacte sobre el planeta.

S'ha pres una mesura molt sensata, que és fer pagar dos cèntims d'euro per la bossa al mercat o al súper.

Tenint en compte tot això, no entenc com permetem que els ponts, els arbres, les faroles, els bancs i un llarg etcètera de les nostres ciutats apareguin plens de tires de plàstic i que no s'estableixi cap mesura per evitar-ho.

ROSA LLUCH SERRA
Terrassa

Taxistes ben vestits

Ja era hora que l'Institut Metropolità del Taxi posés ordre a la indumentària d'alguns taxistes. El meu avi era taxista, molt humil, però sempre va anar correctament vestit i amb la seva gorreta, la bona atenció i l'educació.

PILAR SALO GÓMEZ
Barcelona

Extranjera en mi ciudad

Soy de Barcelona, una ciudad que pasó a ser considerada ciudad del mundo desde los Juegos del 92. Me encanta vivir aquí, pero cada vez más me siento como una extranjera.

Creo que mi ciudad está perdiendo su esencia y se está convirtiendo en un parque temático para guiris. Recuerdo, no hace tanto, patinar por el Park Güell sin miedo a chocarme con cientos de asiáticos haciendo fotografías sin saber quién es Gaudí; pasar corriendo, y no haciendo running, por los búnkers del Carmel porque era demasiado peligroso ir sola a según a qué horas, y pasear por la Barceloneta con mis amigas sin ser asaltada cada dos metros por relaciones públicas de discotecas que directamente te hablan en inglés dando por supuesto que no eres de aquí.

Esto no me gusta, Barcelona ha perdido su autenticidad y, con ella, toda una cultura y una identidad propia que, poco a poco, huele más a calcetín blanco con chancleta que a vermut dominiguero.

TXELL PERERA JEREZ
Barcelona

Volver a la cordialidad

Soy uno de los barceloneses que disfrutan cuando pueden de ir a correr por la carretera de las Aigües.

Llevo haciéndolo durante los últimos 15 años. Trotar rodeado de naturaleza, con vistas a la Ciudad Condal y al mar es algo inestimable. Todos los que paseamos por ahí arriba sabemos de lo que estoy hablando.

Sin embargo, hay una diferencia entre antes y ahora; anterior-